

Nähdäänkö Kilo IF:ssä joskus junnujakin?

Nils Lemström: "Ajatus ei ole mahdoton."

Teksti: Mitri Pakkanen
Kuvat: Kilo IF

"Ei ole mahdotonta, etteikö seurassamme olisi jo lähivuosina junnujengejäkin. Kilon edelliset junnut ovat niinkin kaukaa kuin 1960-luvun alkupuolelta."

Kilo IF:llä on neljä miesten joukkuetta ja yksi ikämiesjengi, muttei ensimmäistäkään junnufutaa. Tällaisen seuran jalkapalloharrastuksen tulevaisuutta ei heti mieltäisi kovinkaan kummoiseksi. Kilo IF on kuitenkin selviytynyt vaikeammistakin tilanteista.

-Noin kahdeksan vuotta sitten toimintamme oli kuolla kokonaan. Olemme saaneet matkan varrella kuitenkin aina uusia pelaajia mukaan, väliillä aivan sattumaltakin. Vaikka tulevaisuutemme ei vielä näytä kovin hyvältä, pärjäämme kyllä nykyisillä pelaajillamme ainakin kymmenisen vuotta. Ikärakenteemme on onneksi suhteellisen nuori, seuran jalkapallojaoston puheenjohtaja Nils Lemström tuumii.

-Ei ole mahdotonta, etteikö seurassamme olisi jo lähivuosina junnujengejäkin. Kilon edelliset junnut ovat niinkin kaukaa kuin 1960-luvun alkupuolelta. Jos edustusjoukkueemme pyrkii joskus nykyistä korkeammalle sarjatasolle, ovat omat juniorit jopa aivan välttämättömiä. Junnujoukkueet vaatisivat kuitenkin ennen kaikkea innokkaita vetäjiä ja puuhamiehiä.

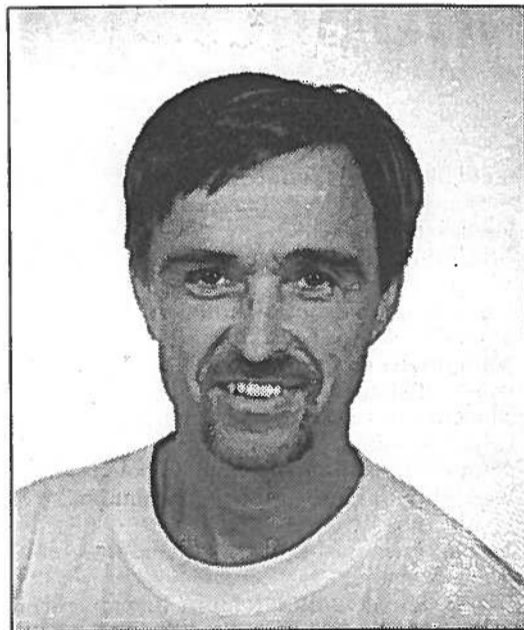
Edustusjoukkue treenannut Pöxyjen kanssa

Kilo IF:n edustusjoukkue nousi viime kauden päätteeksi IV divisioonaan, joka on korkein seuran historiassa saavutettu sarjataso. Vuonna 1948 perustetun seuran kolme muuta miesten joukkuetta pelaavat kutosdivarissa. Ikämiesjengi pelasi vielä viime kaudella 35-vuotiaiden sarjassa, vaikka porukassa ei ole yhtään alle 40-vuotiasta. Ensi kaudella ikämiehet saattavat yhdistää taitonsa, voimansa ja räjähtävän nopeutensa Olarin Tarmon kanssa.

-Edustusjoukkueessa ovat selkeästi parhaat pelaajamme, ellei sitten joku halua esimerkiksi tunne-tyylinä pelata jossakin kol-

80-LUVUN KILO. Kilo IF:ssä pelaa neljä miesten edustus- ja yksi ikämiesjoukkue. Tässä kuvassa tyylittelevät Kilon urhot joskus 80-luvun puolivälistä.

Nils Lemström:

"Tarkoituksenamme on pelata jalkapalloa, pitää hauskaa, huolehtia kunnostamme ja tuntea yhteenkuuluvuutta. Pyrimme poistamaan keskuudestamme itsekkyyden, mutta olemaan samalla itsenäisiä yksilöitä."

mesta kutosdivarijengistämme. Edustusjoukkueen tavoitteena tulisi olla ehdottomasti sarjapaikan säilyttäminen, kun kerran Nelo-seen on noustu. Tästä vas-

taa kuitenkin jengin pelaajavalmentaja Tero Niini.

Kilo IF treenaa nyt ensimmäistä talveaan kahdesti viikossa Laaksoalahden kuplahallissa yhdessä kol-

mosdivarijengi SexyPöxyjen kanssa. Kesän sarjamatsoit pelataan Tapiolan urheilupuistossa, nousun myötä ehkä jopa nurmella.

-Kyllähän Espoon kenttätilanne on lähes katastrofaalinen, eikä sitä paranna lainkaan eräiden vahtimestarien epäasiallinen käytös, Lemström kiityy.

Huippupikajuoksijoita ja mäkihypyyn Suomen mestaruus - missä innokkaat futisihmiset?

Kilo IF on alkujaan ruotsinkielinen seura, mutta nykyään suomella on treeneissä ja matseissa selvä valta-ase. Vaikka Kilo IF asioi esimerkiksi Espoon kaupungin edustajien kanssa ruotsinkielisenä seurana, kielikysymys on enää vain palanen lähes 50-vuotiaan seuran perinnehistoriaa.

-Jalkapallon ohella lajejamme ovat käsipallo ja naisten jytäjumppa. Paras käsipallojengimme pelaa miesten ykkösdivarissa. Jytäjumppaa ovat puolestaan harrastaneet seurassamme muun muassa entiset pikajuoksijat Riitta Salin ja Mona-Lisa Pursiainen. Aikaisemmin myös mäkihypy oli vahvoja lajejamme. Sitä treenattiin Leppäva-

rassa Monikon mäessä, joka on purettu jo kauan sitten. Seuramme nimissä on hypätty jopa yksi Suomen mestaruus.

Nykyään Kilo IF:iin kuu-

"Jalkapallon ohella lajejamme ovat käsipallo ja naisten jytäjumppa. Paras käsipallojengimme pelaa miesten ykkösdivarissa. Jytäjumppaa ovat puolestaan harrastaneet seurassamme muun muassa entiset pikajuoksijat Riitta Salin ja Mona-Lisa Pursiainen."

luu parisataa jäsentä, joista vähän yli puolet on futaa. Seuralta puuttuu innokas "sikiriporras", mikä voi aiheuttaa tulevaisuudessa vaikeuksia.

-Nekin, jotka kuuluvat nyt seuramme johtoryhmään, ovat niin kiinni siviilitöissään, ettei aika tahdo oikein riittää seuran asioiden hoitamiseen. Meidän olisi löydettävä viidestä futisjengistämme lisää sellaisia, jotka olisivat kiinnostuneet muustakin kuin pelkäs-

tä pelaamisesta, Lemström pohtii.

Kantavat vihellykset

Nils Lemström itse on yksi Espoon ahkerimmista erotuomareista. Kuudentoista dumarivuoden aikana tilille on kertynyt noin 2300 mattoa. Espoon tuomaripiireissä liikkuu huhu, jonka mukaan Lemströmin pillin puhallus olisi seudun voimakain.

-Niinhän sitä väitetään, että Tapiolan urheilupuistossakin kuullaan, milloin vihellen Otaniemessä mattoa, viime vuonna viisikymmentä täyttänyt oikeudenjakkaja nauraa.

Kilo IF:iin Lemström liittyi 1970-luvun alkuvuosina, jolloin seuran toiminta vielä keskittyi nimenomaan Kilon ympäristöön. Hän on kotoisin Kilon naapurikaupunginosasta Mankkaalta, mutta oli muuttanut jo Haagaan, kun tuli tuttavien kautta mukaan espoolaisseuran toimintaan. Lemströmiä on viehättänyt alusta saakka seuran hyvä yhteishenki.

-Tarkoituksenamme on pelata jalkapalloa, pitää hauskaa, huolehtia kunnostamme ja tuntea yhteenkuuluvuutta. Pyrimme poistamaan keskuudestamme itsekkyyden, mutta olemaan samalla itsenäisiä yksilöitä.